

And nothing remained by him

ולא פש גביה ולא מידי –

OVERVIEW

The גמרא cites a case where after one of the gardeners admitted to owing five זוזים, he reevaluated the situation and realized that he owes nothing. The גמרא concludes that it is a קנין בטעות. Our תוספות clarifies how we indeed know that nothing was owed.

פירש רבינו חננאל וכן רבינו תם שהיו בעלי דינאן¹ מודים לו –

The ר"ה and the ר"ת both explained that the other litigants admitted to him, that there was no extra money in his possession -

או היה הדבר ידוע בעדות ברורה שלא פש גביה מידי –

Or it was known with irrefutable testimony that nothing remained by him.

ומשמע מדבריהם דמנפשיה אין נאמן לומר טעיתי במה שהודיתי –

And it seems from their interpretation that he would not be believed to claim, 'I erred when I admitted that I had an extra five זוזי. He would not be believed -

אף על גב דאית ליה מיגו² דאי בעי אמר חזרתי ופרעתי³ –

Even though he has a מיגו for if he wanted he could have said, 'I later paid it to the מרי ארעא', nevertheless (despite the מיגו), he is not believed.⁴

מיגו proves that the claim of טעיתי is not acceptable even with a מיגו:

וכן משמע מהא דתנן בשבועות (דף לח, ב) מנה לי בידך אמר ליה הן –

And it similarly seems so from that which the משנה in שבועות teaches, if one claims, 'you owe me a מנה', and the לווה responded to him, 'it is true' -

למחר אמר ליה תנהו לי אם אמר נתתיו לך פטור אין לך בידי חייב⁵ –

On the morrow the מלוה says to the לווה, 'give it to me', if the לווה responds, 'I gave it to you', he is פטור; however if the לווה says, 'I do not owe you', he is חייב.

ומפרש טעמא בפרק קמא דבבא בתרא (דף נא, א) –

And in the first פרק of מסכת ב"ב the גמרא explains the reason, why he is חייב if he says אין לך בידי –

משום דכל האומר לא לויתי כאומר לא פרעתי דמי –

---

¹ See the ר"ן (on the ר"ף) who states that this refers also to the מרי דארעא; however if (only) the other גינאי were מודה then it is dependent on other issues ועיי"ש. See also י סוכ"ד אות י that all agreed he did not owe anything.

² See 'Thinking it over'.

³ If he would have said חזרתי ופרעתי he would be פטור as a כופר הכל and no one can disprove him.

⁴ See ר"ר תוה"ר who explains that he is not believed to say טעיתי since יפה שכיבין חשבונו יפה. Therefore this can be considered as a מיגו במקום עדים for אנון סהדי that he did not err.

⁵ This is understood to mean 'I never borrowed from you'. See (however) תפא"י.

Because whoever says, 'I never borrowed' is as if he says, 'I never paid back'.

This concludes the גמרא; now תוספות continues with his proof:

ואמאי לא מהימן לומר לו אין לך בידי שטעיתי שהייתי סבור להיות חייב ואיני חייב כלום –

But why is he not believed to say to the מלוה, 'I owe you nothing, for I erred; I thought I owed you but now I realize that I owe nothing'; he should be believed with this claim of טעיתי since he has -

מיגו דאי בעי אמר פרעתי אחר כך –

A מיגו, for if the לווה wanted he could have said, I paid you afterwards, after I admitted. The fact however is that he is not believed -

אלא משמע דבמגו לא מהימן לומר שטעה:

For rather it appears that he is not believed with a מגו to claim טעיתי.

SUMMARY

We do not believe the claim of טעיתי even when there is a מגו.

THINKING IT OVER

מרי (to the פרעתי מגו) discusses why the gardener is not believed with a מגו of פרעתי (מרי דארעא).⁶ If the gardener would have claimed פרעתי (מגו), then the מרי דארעא would suffer a loss (he would not be able to claim the five זוזי from the גינאי). When the gardener claims טעיתי (his actual טענה), then the גינאי suffer a loss (they will have to give the מרי דארעא the five זוזי).⁷ The results of the טענה and the מגו are different (as opposed to a 'regular' מגו where the results are the same whether we accept the טענה or the מגו). The question is do we say such a מגו (which is a מגו מגברא)?⁸

⁶ See footnote # 2.

⁷ Presumably the גינאי either owed the מרי דארעא five זוזי or they wanted to invest with him five זוזי. If we assume the מגו, and accept the claim of טעיתי, the gardener is free from paying; however the loss will have to be absorbed by the גינאי.

⁸ See זיו הים סי' ד [בקטע האחרון] and # 12 אמ"ה.